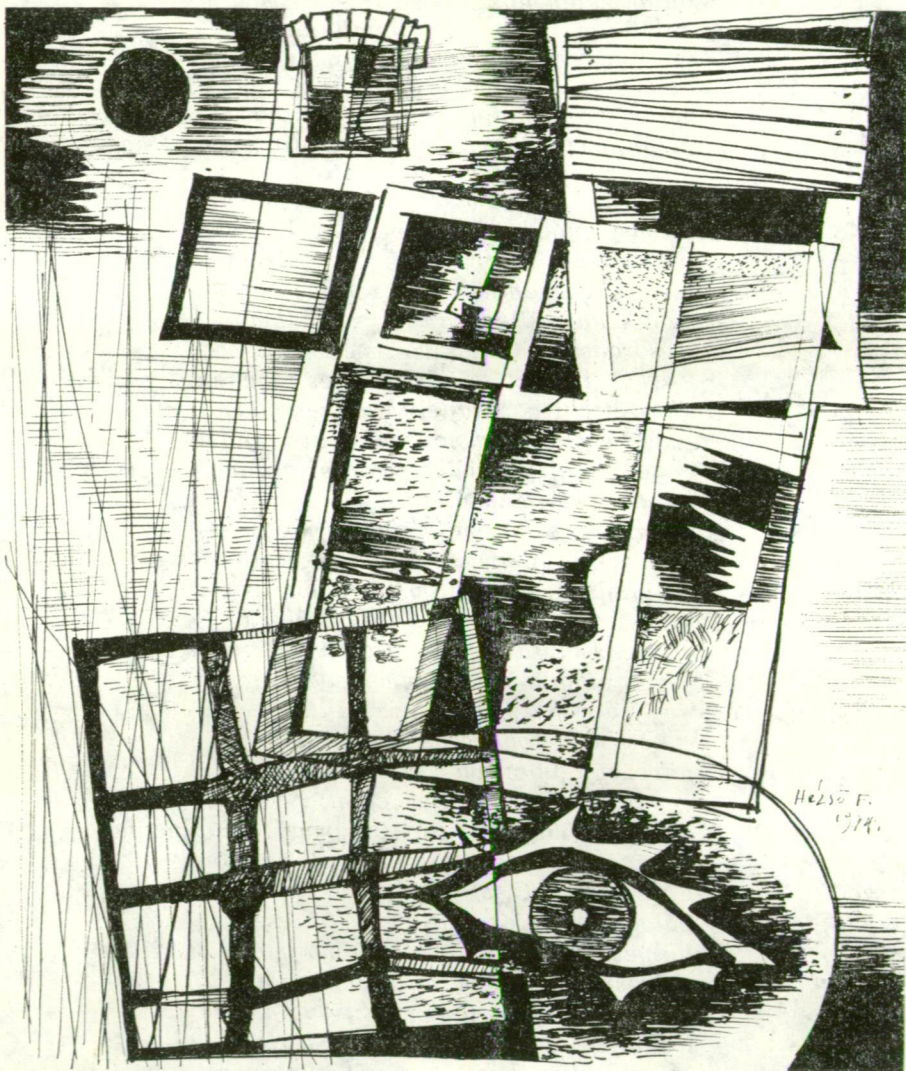

Egy vers születése

Ha a szemöblítő kamillám vattaszálai
 vagy a gyógynövény leforrázott virágai
 eltömítik a mosdó lefolyóját — de nem
 így történt, zavartalanul működik a le-
 folyó, és én hozzáláthatok; már hozzá
 is láttam. Ehhez itt; mondhatom — és
 az előbbieket nem tartoztak a tárgyhoz —,
 nem volt meg az alapeszméje, míg el nem
 határoztam, hogy a hozzá szükséges idő-
 mennyiséget nem egyébre fordítom; az elha-
 tározás megtörténte után azonban becsuktam
 a két szobánkat összekötő ajtót, és szabad
 folyást engedtem a képláttató készülék
 műsorának, illetve jelen önmegismerési
 tevékenységemnek. A kamillás vattaszálak
 és a szilárd üledékanyag zavartalan
 lecsorgása is fontos volt persze, képtelen
 vagyok bármiféle eredményes tevékenységre, ha
 körülöttem a rendnek akár legkülsődlegesebb
 fogaskerekei is akadoznak. Így minden
 engem segít; áthallatszik a szinkron, némely
 hangok tíz-tizenkét évvel előbbi időkre
 emlékeztetnek, amikor bizonyos esteken
 — hasonló időben — színpadközelből és dísz-
 letközelből hallhattam formálódásukat,
 statisztaként. Most ők statisztálnak,
 ehhez. Délután a képláttatón sportmérkőzés
 — én mondom ezt ilyen idegenlegesen? — volt;
 negyedórákat, bizony, rászántam, ezért
 e késő esti foglalatoskodás. Előbb
 nevezett „bosszúm” eszembe juttatja
 a város belterületének egyik hegyén,
 e hegy völgyén töltött vasárnap délutánomat,
 húszvalahány évvel ezelőttről, amikor
 a nemes M. C. gróf történetét a nemzeti
 válogatott sikerének megtekintése
 helyett követtem. A hagyományok statisztikai
 szórásamikéntjét dicséri, hogy azóta
 is változtatva osztom meg figyelmem,
 különféleségek és különbféleségek
 elmulasztása közt. A mai nap szerény
 példa és gazdag ellenpélda erre.

*Időhiányom oka a friss tavaszi levegő
és a napsütés, mely érdeklődésemet
a rám könnyen jellemző kizárólagosságjelleggel
keltette fel; magyarul: megint ellógtam a napot,
és rossz lelkiismerettel — lásd fentebb:
lefolyó — nem térhetek pihenőre.*

HEZSÓ FERENC: ABLAKOK